

SEMANATORUL

ORGAN INVĂȚĂTORESC DIN CALIACRA

Director I. Nedelcu

Apare sub conducerea
unui comitet

Redacția și administrația
Școala primară Nr. 2 Bazargic

ABONAMENTUL
80 lei anual

Ziua Neamului

de Eug. Răducu

Clocotește în toată țara tineretul românesc.

Invățătorii se întrec în contribuția de culturalizare și organizare a sufletului popular.

La 8 Iunie, va defila—adunată într-o expoziție festivă—toată plămada tinereții, organizată la treptele tronului, pe terasamentul clădit de cel mai iscusit inginer, constructor al sufletului contopit din România modernă.

Marele ctitor va tresări în extazul datoriei împlinite!

Făuritorul sufletului nou din România Mare, Majestatea Sa Regele Carol al II-lea, la 8 Iunie—și de astădată ca în fiecare an—își va verifica splendoarea tronului, îmbrăcat în străfulgerarea razelor răsfrânte din organizarea educativă a voevodatului Său cultural.

La 8 Iunie toată vloga nației, transpusă în generația fragedă a acestei țări, va izbucni în marea organizare a tineretului român, către care generația eroică a războiului îi strigă părintește:

„In tot mai multă strălucire trăiască-ne Împăratul”

Se vor prinde apoi trei hori de generații ca în vremurile antice.

Bătrânii vor cânta:

— In horamare a biruinții „noi am fost odată”.

— „Și noi vom fi ca voi” le va răspunde tineretul”.

— „Iar noi vom fi mai mult decât voi”, va fi răspunsul în ecou din lumea de copii.

Așa se va împreuna într'un pohod național trei hori de generații în jurul Regelui iubit, pecetluind pentru totdeauna ziua de 8 Iunie ca zi de Renaștere Națională.

Congresul extraordinar

al Asociației generale a învățătorilor

A prezidat M. S. Regele

În prezența și sub președinția M. S. Regelui s'a ținut luni, la ora 4 d. a., la Ateneul Român, congresul extraordinar al Asociației generale a învățătorilor din România”.

Au participat aproape zece mii

de învățători și învățătoare. Nu numai sala de festivități a Ateneului, ci și incinta dela intrare și curtea erau pline de mulțimea dascălilor veniți să asculte pe Suveran.

Costumele naționale din toate

regiunile țării dădeau un aspect pitoresc prin diversitatea lor și armonia culorilor.

Asistența

Pe scenă luaseră loc I. P. S. Patriarh dr. Miron Cristea; Ion Mihalache, prof. D. Gusti, prof. S. Mehedinți, prof. I. Simionescu, Stancu Brădișteanu, pr. P. Partenie, Petre Ghișescu, Apostol D. Culea, Leon Mrejeru, prefectul jud. Neamț, etc.

La ora 4,30 M. S. Regele, însoțit de Marele Voevod Mihai, d. dr. C. Angelescu, ministrul instrucțiunii, mareșal Iliasievici și general I. Manolescu, a intrat în sala Ateneului fiind întâmpinat de d. D. V. Toni, președinte, și de întreg comitetul asociației generale a învățătorilor.

Suveranul și Marele Voevod au fost îndelung ovaționați de asistență care, apoi, a intonat „Imnul regal”.

D-l D. V. Toni, președintele asociației generale a salutat pe Suveran, asigurându-l de concursul învățătorimii, care a știut și va ști să răspundă oricând chemărilor.

A vorbit apoi d. D-r C. Angelescu, ministrul instruc. publice, care a evidențiat rolul învățătorului și al preotului ca factori de îndrumare socială, asigurând pe Majestatea Sa de tot concursul acestor doi factori culturali în vederea marilor realizări, menite să ridice neamul nostru în rândul marilor neamuri ale lumii.

A răspuns M. S. Regele Carol II-lea:

Răspunsul M. S. Regelui

Găsindu-Mă astăzi, în această zi de sărbătorire a tineretului, în mijlocul învățătorimii Mele, trebuie să mărturisesc că sufletul îmi este cuprins de o adâncă emoțiune.

Sunt emoționat și prin primirea, atât de caldă și atât de însuflețită pe care Mi-ați făcut-o; sunt emoționat gândindu-Mă că am în fața Mea pe acei cari sunt chemați de a pregăti, de a însufleți și de a întări România de mâine; dar sunt emoționat—și aceasta este o emoționare de adâncă mulțumită—văzând felul în care această învățătorime românească a știut totdeauna să stea alături de Mine în gândurile Mele de îndrumare a neamului și în năzuințele sufletului Meu. (Aplauze puternice, urale).

Acest lucru l-am simțit, cu atât mai adânc, când după punerea problemei întăririi politice a României, s'a pus astăzi acel comandament suprem, care este întărirea rasei și întărirea sufletului unui întreg neam.

În această operă, aceia pe cari mă voi bizui și sunt hotărât să mă bizui, sunteți voi, învățătorii. (Aplauze puternice).

Astăzi, în fața primejdiilor cari tind să ne cotropească și din dreapta și din stânga, de peste tot, problema învățătorului s'a schimbat. El nu mai este acela care va trebui să învețe numai buchea cărții, nu mai este acela care până acum a avut și un rol economic; astăzi toate acestea trebuiesc să dispară în fața periculoasă (urmează în pag. II-a)

Individualizarea învățământului

după d. Iosif Gabrea

D-l Iosif Gabrea, unul dintre iscușții cercetători în domeniul pedagogiei practice, a publicat o mulțime de lucrări în legătură cu aplicarea noului ideal și curente educative în școala românească. Una dintre lucrările domniei sale poartă titlul „Individualizarea învățământului” și este continuatoarea altei lucrări „Școala creatoare”, amândouă urmând un singur scop: trasarea drumului ființei umane dela individualitate la personalitate.

Ne vom ocupa de „Individualizarea învățământului”, căutând să cedăm cât mai concis ideale ce se desprind din această lucrare, însoțite de comentări și explicații.

Capitolul I.

Punerea problemei și semnificația ei

Autorul procedează metodic începând cu punctul cel mai însemnat „problema individualizării inv.”—ce înseamnă individualizarea învățării? D-l Gabrea evidențiază cu multă dibăcie

cauzele care au dat naștere individualizării și care sunt.

Tendința de dispariție a educației și învățământului individualist. În noua literatură pedagogică au dispărut subiectele de educație individualistă, fiind înlocuite cu cele de educație colectivă. „Câteva idei asupra educației” a lui J. Locke și „Emil” a lui Rousseau rămân în umbră, luându-le locul lucrări de actualitate care îndrumază spre educația colectivă.

Democratizarea și învățământul în masă. Obligatorietatea inv. s'a democratizat prin legi. Astfel s'a realizat visul lui Comenius „de a învăța pe toți toate”.

Pericolul educației și învățământului în masă. Educația în masă nu respectă individualitatea copilului și dotajul sa. Desigur acest inv. în masă prezintă un mare pericol întrucât nu recrutaază energiile folositoare societății.

Programa analitică și legea neindeamnă la conformism și uniformizare. Manualele didactice, ziarul și ra-

dio aduc deasemenea știri și cunoștințe uniforme.

Consecințele uniformizării educ. și inv. Uniformizarea e contra legilor naturii. Facem un meșteșug din arta de a educa. Subjugăm, în loc să convingem. Școala de azi, e pentru cel dotat un loc de pierdere de vreme, de plictiseală și nu instituție vie care să antreneze puterile vii. Reacțiunea contra uniformismului, este tendința de individualizare a educației și învățământului.

Capitolul II-lea

Noțiunea individualizării învățământului

Individualizarea, adaptarea învățământului la realități. Întâi educație și inv. individual ca să ajungem la educație în masă, că numai în felul acesta vom putea grupa individualitățile asemănătoare, întrucât nu putem educa la fel toți copiii nefiind toți dotați deopotrivă dela natură. O educație făcută în masă nu poate fi readusă ușor la o educație individuală. Individualizarea mai înseamnă: adaptarea învățământului la grupe mari de realități: pe sexe (școale de băieți, de fete); pe formații sociale (școale de săte, de orașe) etc.

Individualizarea presupune cunoașterea individualităților. Ca să cunoaștem

individualitatea copiilor trebuie să-l cercetăm timp îndelungat în manifestările lor reale, trebuie să ne coborâm în sufletele lor ca „Prin suflet să cunoaștem sufletele”.

Individualizarea trezește pe educator din dogmatism și-l face să caute pentru fiecare caz în parte, mijloacele cele mai potrivite. Educatorul trebuie să fie totdeauna gata de a face—adaptarea principiilor la realizări și a realităților la principii, însă cu atenție la acordul dintre principii și realități.

Problema individualizării înalță prestigiul educației. Educatorul, în comparație cu un artist care execută o operă de artă, e dator să cunoască bine materialul elev—asa cum artistul cunoaște materialul său. Operele cu caracter individualist sunt mai atractive.

Individualizarea și pedagogia bidimensională. Dacă școala de până acum a tipizat și uniformizat pe elevi, școala de acum e datoare să diferențeze. Organizarea cantitativă va fi sporită cu cea selectivă, sau calitativă, a materialului uman.

Capitolul III-lea

Determinantele individualizării

Filosofia științei. Orice cunoștință ne redă mai puțin decât cuprinde re-

(urmăre din pag. 1-a)

colului enorm și ceea ce se cere învățătorului este întărirea sufletelor Românismului. (Aplauze prelungite).

Și prin Românism, vreau să înțeleg scoaterea virtuților latente ale acestui neam, ca să facă din el una din gințile cele mai puternice și cele mai falnice ale lumii. (Urle puternice).

În această operă, care este crezul vieții Mele, Eu nu mă voi putea bizui decât pe aceia cari sunt aproape de sufletul poporului Meu, adică pe voi.

În această zi aș dori să fac învățătorimii Mele o mărturisire. Și să nu credeți că această mărturisire o fac fiindcă sunteți voi, învățătorii, de față, ci o fac din sinceritate.

Dacă soarta nu M'ar fi pus acolo unde sunt, aș fi fost în mijlocul vostru. (Aplauze).

De aceea Eu, vorbindu-vă nu vă vorbesc numai ca Rege, ci vă vorbesc de la suflet la suflet, vă vorbesc ca învățător.

Poate tocmai fiindcă în sufletul Meu am avut această căldură față de voi, am putut resimți și din partea voastră aceeași căldură, pentru care vă mulțumesc din toată inima Mea.

Învățătorimea trebuie să știe că o iubesc, învățătorimea să știe că mă uit cu drag la ea și prin ea mă uit în prisma intereselor generale ale țării. Și fiindcă sunt convins că ea va ști totdeauna să slujească cu credință desăvârșită țara, de aceea iubirea mea pentru ea este încă mai întărită.

Mulțumesc învățătorimii pentru felul cum a știut de mai bine de 15 ani să răspundă chemărilor pe care i le-am făcut.

Și în timpuri grele și în timpuri mai ușoare, ea a fost alături de Mine. O știu și simt din căldura sufletelor voastre că și de acum înainte, în această luptă uriașă pe care am pornit-o, pentru înălțarea și întărirea sufletului românesc, în primul rând voi avea lângă Mine pe învățătorii Mei. (Aplauze puternice).

Nu am venit în mijlocul vostru să vă dau sfaturi tehnice, nici sfaturi economice. Am venit

să rostesc sufletului vostru și să cer sufletului vostru să răspundă sufletului Meu.

Am simțit-o în trecut, o simt și astăzi și am convingerea că o voi simți totdeauna, că sufletul învățătorimii române va fi totdeauna lângă sufletul Regelui Țării Românești. (Aplauze prelungite, ovațiuni).

În această zi, care este sărbătorirea tineretului și deci trebuie să fie și sărbătorirea conducătorilor tineretului, nu pot termina cuvintele pe care le-am spus, decât cu urarea noastră care este și trupească și sufletească: Sănătate! (Urle prelungite, ovațiuni).

Și acum, ca un simbol al mulțumirilor Mele pentru întreaga învățătorime română, țin să remit această mică Cruce președintelui vostru. Și decorându-l pe el, să știți că sufletul Meu decorează întreaga învățătorime a țării. (Aplauze ovațiuni prelungite).

Decorarea D-lui D. V. TONI

După terminarea cuvântării, M. S. Regele a decorat pe d. D. V. Toni cu ordinul „Pentru Merit”.

Terminându-se solemnitatea, Suveranul, urmat de Marele Voevod și de suită, a părăsit Ate-neul Român în uralele entuziaste ale învățătorimii.

Cărți, ziare, reviste

A apărut „Izvoarașul” No. 5, luna Mai 1936, revistă de muzică, artă națională folklor și teatru sătesc cu un bogat material muzical și folkloric, semnat de Const. Burileanu, consul al României, prof. Ion Chelcea-Cluj, insp. gl. V. Vircol, prof. I. Cocșiu, Mihai Lungeanu, S. Hârnea, V. Popa—Măceșanu, D. Ștefănescu, Vasile Popa, D. Th. Podășcă, Stănilă D., prof. N. Severeanu, Orig. Teodossiu, Alex. Oprea, cap. I. Bularda, V. Secher, T. Sireleanu, M. D. Nișu, Ioan Raica, Minerva Alexandrescu, C. Pantelimon, Ilie D. Mihail și alții.

Revista are și pagini închinare arhivei de folklor, cercetând folklorul ce se dă la iveală în toate publicațiile românești.

„Izvoarașul” a mers progresând an de an sub conducerea directorului său Preot I. Gh. Dumitrescu-Bistrița care din 1919 împrăștie această revistă pe propriile sale puteri făcând din aceasta o preocupare de mult folos obștesc.

O recomandăm celorților noștri. Redacția și Administrația revistei în Bistrița-Mehedinți of. Turnu-Severin.

ma copiii după voia noastră.”

Capitolul IV-lea

Psihologia individuală și individualitatea

Insuficiența psihologiei generale ca știință ajutoare pedagogiei. Psihologia, după cea mai completă definiție, e știința care studiază viața sufletească legală de o individualitate conștientă. În educație psihologia s'a dovedit insuficientă, deoarece educatorul are de lucru cu realități concrete — și tocmai această putință n'o oferă îndeeajuns psihologia generală.

Psihologia individuală și individualitatea. Psihologia comparată (Dilthey) și psihognosia (Dessoir) sunt ramuri de psihologie considerate de adepții lor ca poziții „sul generis” între știință și artă. Încercări de discipline asemănătoare au făcut:

Bahnsen (Caracterologie), Mill (Etologie); Binet, Henry Kraepelin (Psihologie individuală); Heymans (Psihologie specială); W. Stern (Psihologie diferențială și A. Adler Handbuch der Individualpsychologie). Toți acești psihologi au ajuns la concluzia: „Caracterul fundamental al psihologiei individuale este apropierea cât mai mare de realitate”.

Psihologia trebuie să țină seamă de Individualitate — aplicația, ea trebu-

Se distruge neamul!

Se distruge neamul! fiindcă în secolul lumini ne stăpânește întunericul minții... și noi, cei care deținem în mână destinele acestui neam, nu ne luminăm odată, că mulțimea-i fără carte, fără știință de a trăi și fără știință de a munci.

Cu procentul înspăimântător de repetenți pe care îl arată diferitele statistici, repetenți care de cele mai multe ori rămân cu două-trei clase primare, vom putea oare să dăruim și să ne ridicăm la același nivel ca popoarele mari ale veacului al XX-lea?

Nu văd oare, factorii care hotărăsc soarta acestui popor, că școala și slujitorii ei să găsească la o răscruce istorică?

Nu înțelegem oare că acest neam se formează la căldura sufletească, la lumina pe care acești apostoli o aprind în fiecare școală? Val, ce orbi suntem!

Acești slujitori ai școlii pe care îi stăpânește mizeria și boala vor putea să-și facă întreaga datorie, vor putea să-și înghebeze o gospodărie care să fie exemplu de imitat de fii neamului care-l înconjoară?

Cu întronarea acestei sclavii moderne unde 97 la sută muncesc pentru a îndestula trei-cu copleșirea aceasta de boli, fi-vom, oare, crutați de sabia viitorului?

Se distruge neamul! fiindcă se clatină temelii familiei datorită mizeriei. Căsătoriile, la cât mai mulți și tot mai mult devin un contract de afaceri, iar prostituția, adulterul, concubinajele, divorțurile stau gata să năruiască ființa căsătoriei.

Se distruge neamul! fiindcă se împuținează copiii. Acei care trăiesc în mizerie, întrebunțează tot ce știința ucigătoare de neamuri a inventat și nu dau drumul la viață de cât la un copil-doi. Dar nu rămânem alcea, boalele numeroase, mizeria, seceră în mod îngrozitor, pe fiecare an, mai bine de 70 la sută născuți și care spre jalea neamului în loc să ajungă cetățeni ai patriei, ajung ai morfel.

Să ne fie teamă că vremurile ne vor spune: somn lung!

Să deschidem ochii și să privim crudul adevăr, că, întunericul minții, mizeria și boala și-a înfipt ghiarele în trupul fraged al acestui popor.

Mințile luminate, care se mai găsesc în această țară, să privească spre izbăvirea acestui neam și vor fi pomeniți în veci în Istoria patriei.

Bazargic Mai 1936 Ion I. Păunescu
institutor

Eu?

... Eu sunt un trecător grăbit
Suflet de patimi pustii
Purtat în voia sorții...
Mândru ca orice muritor
Dar n'am trecut, nici viitor...

... Trădesc cum vreau și fac cum pot
S'o duc de azi pe mâine...
Nu știu să fur, să mint, să'nșel,
Căci n'am în viață nici un fel!

... Stomacul doară-idiot
Din când în când își cece dreptul;
Și-i este simplu tabietul:
Apă și-un sfert de pâine

... Tovarăși? (M'ați credea nebun)
O casă la un colț de drum...
O curte plină de cucută...
Și'n prispa unde stau pierdut
Și-ascult al ploii ropot,
Au început a crește bojii
Și'n pragul putred, troscol!

... Eu nu-s un „personaj marcant”
Nu-s nici tembел, nu-s nici savant
Un... oarecare'n voia sorții
Sunt și cu viii și cu morții!

... Zădărnice fi-or șopti dușmanii
Că-s zăpăciti de nu-mi știu anii...
A vieții voastre voluptate
Am tot gustat-o. M'a scârbit-
Dacă iubesc singurătatea,
E că găsesc în ea aceia
Ce voi căutați o viață n'treagă:
Sunt fericit!

... Eu? Sunt un căldător pribeag
Pe drumul vieții
Și nu mi-e nici urât, nici drag.
Eu! Nu văd în podoaba voastră
Decât noroiul primitiv
Târându-se pe două labe
Rece, sec și descompus.

Miros pierdut de flori uscate
Și foșnet sec de frunze moarte,
Emilian M.

alitatea în sine. Știința e relativă și relativismul științei înfățișează „funcționismul” (reprezentat de englezul Schiller și germanul Vaihinger), care argumentează că știința e o imensă jesătură de plasmuri fictive ale gândirii. Polnăre susține că știința e convențională; iar E. Mach-profesor la Viena—afirmă: cunoașterea e o acomodare a gândirii cu realitatea.

Educatorul, în drumul său spre individualizarea educației și învățământului, greșește când se îndreaptă în valoarea absolută a științei educației. El are un motiv—față de această situație — să individualizeze acțiunile și metodele.

Solidarismul social. Solidaritatea socială, actuală, are la bază diviziunea muncii (E. Durkheim) adică, „fiecare la locul potrivit cu aptitudinile posedate”. Aceasta nu este altceva decât individualizarea vieții umane. Fără o selecție riguroasă a valorilor, democrația ar merge cu pași repezi spre autolimitare.

Etica personalității umane. Lupta dusă pentru liberarea individuală, a culminat în respectul de persoana umană; celace însemnează că educatorul nu-i este îngăduit să-și propule a face din fiecare individualitate altceva, decât celace e posibil să devie —sau după Goethe: „Nu putem for-

le să fie înainte de toate o psihologie a diferențelor individuale și a individualităților.

Psihologia individuală dă sens faptelor psihice, raportându-le la individualitate. Caracteristica vieții sufletești este subiectivitatea și intenționalitatea. Psihologia generală descriptivă și psihologia genetică, se preocupă de sensul vieții sufletești.

Psihologia individuală e orientată finalist. Viața sufletească a omului este legată de comunitate. Psihologia necărul om se poate înțelege prin poziția lui față de comunitate care determină caracterul (individualitatea). Psihologia copilului de țară e diferită de a celui de oraș. În cadrul preocupărilor de individualizare—copilul —trebuie cercetat și cunoscut în realitatea sa individuală căci celace se constată valabil pentru unul nu se potrivește și altuia.

Capitolul V-lea

Individualitatea și materia de învățământ

Afinitatea dintre individualitate și materia de învățământ. Educația și instrucția se servește de materia de învățământ să corespundă forțelor individuale ale necărului pentru a le da putința să se dezvolte. G. Kerschensatelnere cere să se țină în seamă și

afinitatea unei generații întregi pentru materia de învățământ.

Alegerea materiei de învățământ să albă drept criteriu afinitatea. Școala care vrea să individualizeze, să acorde elevilor libertatea, să-și aleagă materiile potrivit înclinărilor firești.

Cultura generală ca totalitate, nu ca universalitate adică să se dea elevilor cunoștințe din orice domeniu, numai celace prezintă afinitate, pentru satisfacerea pretenției de cultură generală, calitatea nu cantitatea.

Regionalism prin materia de învățământ. Programa de învățământ trebuie să fie regională, deosebită pentru copiii dela țară față de cei dela oraș. Manualele existente poartă în mod vizibil pecetea orașelor și se aplică copiilor dela sate ca și celor dela oraș.

Simplificarea programelor este condiția cea mai de seamă în învățământ, pentru a permite individualizarea. Urmarea programelor supra încărcate, deprimarea elevilor, nivelarea către o stare efectivă uscată și sterilă, uciderea sufletelor spontane și creatoare.

Capitolul VI-lea

Spontanietatea în activitate

Metoda este factorul celui mai puternic curent pedagogic din prezent

Religia ca valoare socială

(urmare)

Constatat într'un fel, că religia este inerentă firii omenesci, să vedem dacă tot ea—religia—ca motor al sufletului omenesc și al tuturor acțiunilor, contribuie la prosperarea individului și fatal la prosperarea întregii societăți, sau nu. Fapt dovedit, este că religia a fost forța morală care a mișcat omenirea. Este suficient a aminti cruciatele și războiul de 100 ani.

Boutroux, în „Știința și Religie“ expune minunat această forță a religiei, care o exercită cu prisosință asupra ființei omenesci.

Religia a fost și este urmată. Ea toarnă în suflet sentimentele cele mai nobile, topește prin căldura ei nemăsurată gheața egoismului, însuflețește natura omenească, și face să crească mare copacul faptelor bune. Religia, a fost și este cel mai mare pedagog pe care l-a avut omenirea. Religia a fost o prefață a tuturor principiilor pedagogice.

Dacă prin absurd, am admite că credința și impietatea ar ajunge la un moment dat să distrugă religia popoarelor, atunci fără nici o grijă, s'ar instala desordinea cea mai înspăimântătoare în societate.

Familia ar fi desființată—consecință firească a ateismului,—soții s'ar desface unii de alții fără nici-un motiv, copii dispensați de respectul față de părinți și mama și tatăl lor; slugile gata să omoare stăpânii; necinstea, rușinea, hoștiile, crimele, trădătorii de patrie s'ar înmulți și chiar dacă ar fi condamnați la moarte, ar merge la ea nu cu rușinea și paliditatea răului făcut, ci cu calmul și curajul unui virtuos. Egoismul cel mai feroce i-ar stăpâni pe toți. Ambiții nebunești s'ar salășlui în inimele lor. Desordine, scandaluri, delict, concubinaj, s'ar afla la tot pasul. Legile omenesci, în acest caz ar căuta să reprime răul. În locul bisericilor s'ar ridica închisori, în al Bibliei coduri cu chinuri îngrozitoare; în locul blândeții un regim de teroare, etc... O societate fără religie, vedem că n'ar putea exista.

Cazul citat la început (al lui Owen) este tipic. Cu acestea am do-

vedit că religia contribuie la prosperarea individului, și fatal la înflorirea întregii societăți. Dacă religia îmbunătățește soarta individului, să vedem ce atitudine ia el, în concertul celorlalte producțiuni spirituale ca: științe, artă și literatură. S'a putut vedea în diferite situații, că atât artele cât și științele și literatura, nu sunt decât ornamente frumoase ale lumii. În ele omul găsește numai unele resorturi, pe câtă vreme religia rămâne coloana care ține întreg edificiu sufletesc în complect echilibru—Științele, artele și literatura, satisfac numai anumite cerințe ale sufletului, pe câtă vreme religia aduce perfectă mulțumire și mângâerea sufletească, pe care nimeni n'o poate aduce. Purtați o orice necăjit prin muzeele cele mai renumite, prin teatrele cele mai celebre, prin bibliotecile cele mai alee, ce mângâere va găsi?

Același om muncit până la extenuare de durerile lui, va ieși mai mângaiat dintr'o biserică, decât dintr'un muzeu, căci religia este hrana sufletească a lumii, indiferent de cultură, bogăție sau stare socială. În știință, în literatură, în artă, oamenii sunt veșnic dușmani, pecând religia îi înfrățește, pentru că pe ea toți o înțeleg la fel. Repetăm: religia formează izvorul nesecat și viu al aspirațiilor noastre de mai bine și tot ea cimentează rapoartele dintre oameni. Creștinismul o dovedește.

La popoarele cari au pătruns creștinismul, întunericul minții a dispărut.

Moravurile s'au îmbănzit, și individul a progresat în tot. Egoismul, orgoliul, sensualismul, a fost înlocuit cu sentimente nobile. Femeia din sclavă a devenit egală bărbatului. Copii nu mai sunt aruncați după muntele Tarpeia, ci glasul lui Cristos le spune: „Veniți cu toți la mine“! Bolnavii care până atunci se aruncau în afara cetății, azi sunt îngrijiți în spitale. Vasile cel Mare este primul care le înflințează.

Dela el spitalele mai poartă numele de Wasiliade. Sărbătorile religioase la creștinii adevărați—nu

degenerați sunt momente solemne, care înalță pe om deasupra animalității. Ideile de egalitate, fraternitate și libertate, sunt apanagii ale spiritului creștin.

Societatea Națiunilor, și pactul Kellog, sunt opere ale unei fericite inspirații creștine. Și câte alte bine faceri n'a adus religia creștină pe pământ! Trebuie un spirit extrem de sintetic, ale mânușea și prefenta pe toate, și tare mătem că nu s'o găsi.

Taine, vorbind de binefaceri aduse de creștinism spune:

„Sub învelișul său ortodox, catolic sau protestant, creștinismul este încă pentru 400.000.000 de făpturi omenesci, organul spiritual al marelui perechi de aripi indispensabile pentru înălțarea omului mai presus de viața de tărâtoare și de orizonturi mărginite, pentru al conduce prin răbdare, asigurare și speranță, până la seninătate, pentru a-l ridica mai presus de cumpătare, curățenie și bunătate până la devotament și sacrificiu“.

În fața atâtor avantajii, sufletul omenesc nu trebuie să rămână indiferent. Merită atențiunea cea mai încordată, și indolența sau negarea feței de religie, nu constituie decât o crimă dintre cele mai odioase. În fața atâtor binefaceri individul și cu el întreaga societate, îi datorește atât de mult, că limbajul în stadiu actual nu poate spune. Orice prejudecata va cădea.

M. C. B

31. Aprilie 1936. Calăcihtol

va urma

EPIGRAME

Unul scriitor care, suferind de insomnie, scrie numai noaptea.

Doamne, bunule părinte,
Te rugăm cu toți fierbinte:
Pleacă-ți marea bunădată
Și dă-i grabnic sănătate!

Mormânt de bețiv

Cripta l-o ghicim de-afară,
Deși cimitirul plin;
Căci pe ea, în orice vară,
Cresc iușturi de... pelin.

S'a pus în vânzare vol. de versuri „O fată mică se închină“ al d-lui T. Mălinescu.

Ziarele:

O fată mică se închină
La trecătorii de pe stradă:
Să se oprească la vitrină,
Din când în când, măcar... s'o vadă.

Al. C. Aldea

Dela Căminele Culturale

Colegul nostru V. Secher, pentru rezultatele date în acțiunea de culturalizare prin căminul cultural—a primit următoarele:

Fund. Cult. „Pr. Carol“ - București

Nr. 3898, 1936 Malu în 22

D-lui Vasile Șecher

președ. Căminului Cultural „Spiru Haret“ din Alexandria Calliacra

Aducădu-mi-se la cunoștință, felul de lucru, aducător de atât de bune roade, al căminului „Spiru Haret“, care a găsit mijlocul să fie alături de toate căminele din împrejurimi, ne grăbim să vă trimitem recunoașterea și cuvântul nostru de îndemn. Mai ales într'un județ cum este Calliacra, depărtat și cu împrejurări deosebite locale, silințele trebuie să fie puternice și chibzuite. Serbarea dumneavoastră din ziua Sfinților Constantin și Elena, cu un program atât de bogat și cu prezența atâtor săteni, face parte din aceste silințe vrednice de toată lauda.

Suntem cei dintâi care v'o aducem și așteptăm plidele pe care ele le vor deștepta.

Director G-ral (ss) Dimitrie Gusti

Dela revizoratul școlar

— Ministerul instrucțiunii prin decizia Nr. 82768 | 1936, amână pe 1 Noembrie 1936, examenul de înaintare la gr. II al învățătorilor admiși la acest examen.

*

— Casa Școalelor cu ordinul Nr. 17.177 | 1935 a dispus ca în vara anului acestuia să se țină un curs de contabilitate și cooperatie școlară la școala normală de băieți din Carei, jud. Sălaj. Cursul va începe în ziua de 6 Iulie a. c. și va dura 12 zile.

Cei ce doresc să ia parte, sunt rugați să anunțe Direcțiunea acestei școli până în ziua de 25 Iunie a. c.

În afară de costul întreținerii și al materialului de lucru, participanții nu vor plăti nici o taxă. Găzduirea se va face la internatul școlii pentru cei ce vor aduce cele necesare pentru pat (perină, plapomă și cearceaf).

al școlii active. Elevul să fie activ (activitatea spontană) nu pasiv.

Activitatea provocată nu duce la individualizare, ea rămâne încadrată în ritmul de activitate uniformizator, atât timp cât cauza eficientă persistă.

Activitatea spontană diferințiază și individualizează: Ea nu poate fi prinșă într'un ritm uniformizator întrucât servește la desvăluirea înclinațiilor naturale, deci la individualizare.

Activitatea spontană e prima condiție a individualizării. Educatorul să cultive spontanitatea elevului, să n'o ucidă prin uniformizare. Spontanitatea înșenește din ființa irațională a individualității.

Spontanitatea satisface năzuința spre creația personală. Spontanitatea și activitatea creatoare sunt cele mai bune căi pe care se poate face individualizarea educației și învățământului.

Spontanitatea face tranziția dela individualitate la personalitate. Activitatea spontană este caracteristică oricărei individualități și spiritualizează viața omului ajungând să se exteriorizeze în personalitate sub formă de valori culturale obiective.

Capitolul VII-lea

Conceptia organicistă în învățământ

În organizarea învățământului se înfățișează două concepții: una mecanicistă, care este contra principiilor de individualizare a învățământului și una organicistă care este favorabilă individualizării. Aplicarea concepției organiciste în învățământ aduce la realizarea școlii unitare numită „școala unică“. Prin sistemul școlar organic, se pot recruta și utiliza energiile și aptitudinile în folosul comunității.

Se împune omogenitatea naturală a claselor prin libera circulație a elevilor, înlăturându-se astfel uniformizarea. Libera circulație a elevilor îngăduie realizarea omogenității naturale a claselor și puțința de individualizare a învățământului. Școala viitorului va fi „școala pe măsură“ după Claparede. Trebuiesc organizate clase cu unitați omogene: normal, supra normal, sub-normal și înapoi. În locul clasei unitate asociată, să se introducă comunitatea de activitate liberă. Solidaritatea clasei e bazată pe diviziunea muncii și trebuie să fie activă, organică, spre a nu i se mai împotrivi legile psihologiei mulșimii. S'au realizat până acum ferme și ateliere comunități de activitate liberă.

În ceiace privește organizarea internă a comunității libere, nu ora trebuie să fixeze sfârșitul lecției; ci necesitatea psihologică.

Capitolul VIII

Realizări în direcția individualizării învățământului

Individualizarea e preocuparea cardinală în noule reforme școlare, mai ales în țările cu mai multă tradiție în învățământ (America și Apusul Europei).

Sistemele de individualizare în America. La congresul pedagogic din Geneva, Ed. Claparede a propus „școala pe măsură“ în care se va ține seamă de: înființarea de clase paralele (omogene), clase mobile (pe obiecte) și sistemul obștinilor. În America sunt mai multe sisteme de educație: Dalton (n'are clase, programe și manuale) Winnetka (cu clase mobile potrivit înclinațiilor copiilor). În Germania: sist. Mannheim (cale liberă celor capabili); În Austria s'a creat un Institut de Educație al Federației care are drept principiu: copilul trebuie să găsească în școală un mediu favorabil desvôlării libere aptitudinilor.

Din încercările de individualizarea educației și învățământului, reiese că școala cărții apare ca o formă învechită și va reprezenta numai un interes istoric. Școala viitorului e cu elevi grupați în clase omogene. Rezultă deci că o restaurare a forșelor nimicite nu se poate face decât potri-

vlt dicțonului „fiecăre la locul său“.

Capitolul IX

Problema individualizării în școala românească

Până în prezent, am creiat școli pentru tot poporul indiferent de calitatea lor: aceasta din cauza anumitor împrejurări. Școala de eri s'a oprit la cantitate, iar cea de mâine trebuie să tindă spre calitate. Deci problema individualizării învățământului, în școala noastră, e o problemă de viitor.

Motive în favoarea individualizării: a) înlătură discordanța dintre principii și realități; b) se înlătură graba care aduce mecanicismul și c) se economisesc forșe care pot fi utilizate la locul lor.

Pentru realizarea individualizării trebuie coordonați toți factorii învățământului în care scop d. Gabrea se întreabă dacă n'ar fi bine venit un Consiliu al Luminării Poporului. Învățământul nostru având la bază concepția organicistă e favorabil individualizării.

Programele învățământ. nostru sunt prea încărcate și acest lucru constituie o pledică pentru individualizare. Se împune simplificarea programelor și introducerea principiului obștinilor.

Individualizarea împune omogenitate în clase și de acela se va ține seamă ca în clase să fie un număr

O circulară salvatoare

In Județul Callacra, încă din 1919 se alocă în bugetul comitetelor școlare o contribuție la ha. pentru întreținerea școlilor, conform art. 40, paragraful b. al. 1 din legea comitetelor.

Dela 1928 această contribuție a devenit nelncasabilă din pricina că cei însărcinați cu strângerea ei puneau chestiunea legalității acestei contribuții oricărui erau presați la încasarea altor dări către stat, județ și comună și se lepădau de încasarea contribuției școlare.

In acest fel școlile și-au împușinat veniturile până la cădere în ruină din lipsă de fonduri pentru întreținere.

D-l Enric Voinescu, prefectul județului nostru, sesizându-se de mizeria școlilor a pornit cu hotărârea ce-l caracterizează la redresarea veniturilor lor și a trimis primăriilor și școlilor circulara Nr. 2229 / 1936, dispunând:

1) Taxa la ha. hotărâtă de adunarea g-lă a comitetelor școlare se va înscrie în bugetul comunelor, atât la venituri cât și la cheltuieli sub denumirea de „Fond cu destinație specială”, care va fi încasată de casierii comunali și vărsată fiecărei școli a satului din care a provenit.

2) Cota de 14 % din venitul comunelor, ca și 1/3 din venitul arendării cârciumilor se va împărți pe școlile din comună, după necesitățile fiecăreia și conform înțelegerii dintre directori de școli, care se va consemna într-un proces-verbal și înainta primăriilor.

Cu această modalitate taxa la ha. va fi încasată ca orice venit comunal și se va vărsa comitetelor școlare pentru întreținere, conform bugetului lor.

Cotele dela comună și cârciumă vor trebui să se împartă pe școli conform necesităților școlilor și nu în proporția veniturilor ce ar da fiecare sat la comitet sau comună, ca mai înainte, că n d școala din satele mici și sărace răbda de fonduri până la prăbușire.

Dispozițiile D-lui Prefect renaște încrederea pentru redresarea veniturilor școlare, căci D-l E. Voinescu a scris: „dau o deosebită importanță ca veniturile acestea să fie date în întregime și fără întârziere. Orice abateri le voi pedepsi cu toată severitatea”.

Și se știe că Domniasa nu glumește în executare, mai ales când sentimentul celor 30 școli primare construite de D-sa în ultima vreme, vorbește în deajuns despre atenținea dată culturii.

CARTI, ZIARE, REVISTE

Bărăganul — revistă pentru cultura sătenilor condusă de d. N. Thomescu Baciu. Am mai scris în coloanele acestui ziar despre prețioasa revistă „Bărăganul”, care face parte dintre publicațiile de seamă puse în slujba culturii sătenilor; revenim cu această ocazie spre a evidenția și mai mult necesitatea și valoarea acestei reviste. Am primit la redacție Nr. 6 din Iunie 1936 al revistei Bărăganul cu un cuprins select și variat.

Primul articol închinat zilei de „8 Iunie”, semnat de directorul revistei d. Thomescu-Baciu, cuprinde însemnătatea acestei zile. Semnează articole interesante: T. Sandiny, Alex. Beck, Jean L. Popescu, Gh. I. Savin. Versuri destul de reușite semnează: N. Ghergulescu, D. Andrei-Panduru,

C. Marinescu-Cosmarin, Ion Turcanu, Jean L. Popescu, etc. D. Profesor Mihai Vulpescu publică în acest număr o poveste pentru săteni iar d. N. Ghergulescu o poveste în legătură cu drapelul nostru. In acest număr interesante culegeri folkloristice.

Numărul de Iunie al excelenței reviste „Sănătatea” conține o serie de articole și studii de o importanță deosebită, semnate de apreciați popularizatori ai științei medicale.

Din bogatul sumar al acestui număr, cităm numai câteva titluri:

Ocotirea copiilor, de dr. I. St. Furtună, Rostul, unui certificat prenupțial, de prof. dr. M. Manicaticide, Dece sunt criminali părinții alcoolici? de dr. W. Stekel (Viena). O boală femească produsă prin infecțiune blenoragică, de prof. dr. F. Arab, Primejdia cantaridelor în tratarea blenoragiei și neputinței, Problema mărișului la

restrâns de elevi (cel-mulț 20). In felul acesta se rezolvă și problema selecției și a culturii dotaților.

Pregătirea bărbatului și a femeii nu trebuie să fie uniformă, cunoscute fiind diferențele dintre ei, pentru care lucru trebuie realizate școli pe sexe. In aplicarea principiului individualizării se va ține seamă și de educația pe formații sociale — sat, oraș — care sunt diferite ca structură și arhitectonică.

Pregătirea pedagogică a corpului didactic trebuie să fie „formativă de suflete nu informativă”.

E necesară realizarea unei școli de experimentare pedagogică în vederea experimentării ideilor noul de educație.

Cap. X Incheiere

Incheindu-și lucrarea, d. I. Gabrea ne pune în gardă în celace privește evitarea unor erori de interpretare a individualizării: a) Solidaritatea socială este înatacată deoarece individualizarea pune „interesul social înaintea celui individual”; b) Indrumarea și diferențierea activităților umane pe bază de aptitudini va duce la înlocuirea luptei fizice cu cea culturală; c) Concepția individualistă e l e m e n t primordial.

Cum individualizarea e în funcție de studiul individualității, d. Gabrea

redă un model de fișă pedagogică în acest sens, care este una dintre cele mai bune fișe alcătuite până în prezent.

Privită în general, lucrarea d-lui Gabrea prezintă o deosebită valoare pentru educație și învățământ. E scrisă într-un stil clar și curgător, într-o formă îngrijită, iar în celace privește fondul autorul susține problema cu destule argumente temeinice, toate pornind dela realitate și experiență.

Gestul d-lui Gabrea de a ne reda câteva orientări și îndrumări în privința individualizării învățământului, merită aplauze, mai ales că „problema individualizării” este de actualitate la noi și fiind seamă că alte țări au făcut încercări și au obținut rezultate f. bune.

Individualizarea învățământului concepută în lucrarea d-lui Gabrea, este o individualizare cu menținerea organizării actuale a școlii cu singura condiție: clasele să fie omogene — adică să se grupeze individualitățile asemănătoare. Omogenitatea claselor se poate realiza prin aplicarea concepției organiciste și prin separarea în clase speciale a celor întârziați și a celor bina datați de copiii anormali. Legea învățământului prevede clase speciale pentru întârziați, dar nici acestea n'au luat ființă în număr suficient.

CULTURALE

Titu Maiorescu

Duminică 26 Aprilie a. c. s'a ținut în acest sat ședința cercului cultural „Ferdinand-1” din Bazargic.

A fost o evadare la sat a intelectualilor din oraș. A prezidat D-l revizor școlar, Ilie Nedelcu.

In orele până la amiază s'a ținut ședința intimă.

S'a tratat o lecție practică de geografie la cls. IV. de D-na Ioana Nete.

S'a conferențiat: „Importanța culturii în șc. pr. și mijloacele de menținere” de D-na Neva Maria.

Dupa amiază s'a desfășurat ședința publică în pădurea din marginea satului.

Producțiunile elevilor sub conducerea învățătorilor locali merita toată lauda.

Au vorbit sătenilor D-nii învățători: N. Papahagi, Pr. B. Zăinescu și D-l revizor I. Nedelcu despre: „Foloasele învățării”, „Folosirea facultăților sufletești în slujba neamului și a credinței” și „Rolul coloniștilor în aceste locuri”.

Conferințele au fost numai exemple, indemnuri și sfaturi.

Ziua cercului cultural dela Titu Maiorescu a rămas în amintirea sătenilor ca o mare și frumoasă sărbătoare.

G-nal Stan Poetaș

In ziua de 24 Maiu a. c. s'a ținut ședința cercului cultural Ferdinand I-ii din Bazargic la școala primară General Poetaș.

La orele 10 s'a început ședința intimă prezidată de Pr. V. Heroiu. Cu-

femeile bolnave de inimă de dr. Sylvain Rosen, Pierderea vederii din cauza fardurilor și smulgerii sprincenelor, Copiii cu umerii strâmbi, Cum ne ferim de cancer, de prof. dr. Aurel Babeș, O boală des întâlnită: Colecistita de dr. I. M. Marcu, Uniformele prostituatelor (studiu istoric) peste 100 răspunsuri, date de dr. Sigma, etc., etc., etc.

Nenumărate sfaturi pentru păstrarea sănătății și cultivarea frumuseții fac din acest număr un îndrumar extrem de folositor care nu trebuie să lipsească din nici o familie.

Un exemplar de 48 pagini ilustrate, tipărite cu îngrijire 20 lei la chioșcuri, librării și la „SANATATEA”.

Str. Triumfului 7 București 5

cernicul preot M. Nicșulescu Inv. la General Poetaș, a ținut o lecție de religie la clasa II-a cu subiectul „Vindecarea orbului”. După aceea d-na Ioana Nete, învățătoare la școala Titu Maiorescu a conferențiat despre „Raporturile dintre mamă și educatoare”.

Dupa masă a avut loc ședința publică care a constat dintr'un frumos program artistic executat de elevii școlii sub conducerea învățătorilor. Programul serbării a fost urmărit cu vie atenție de membrii corpului didactic și de săteni.

D-l Ahil Constantinescu, învățător Bazargic, a încheiat serbarea mulțumind sătenilor pentru dragostea ce o arată pentru școala lor, îndemnându-i să fie totdeauna aproape de ea căci de acolo va veni mântuirea.

Manifestația culturală dela General Poetaș relevă solidaritatea și munca constructivă pe teren național cultural a corpului didactic dela această școală. Se cuvin laude colegilor: d-nei și d-lui Pintilie și Preot M. Nicșulescu.

ȘCOLARE

In conformitate cu ordinul Onor. Minister al Instrucțiunii Publice cursurile școlilor primare încetează la data de 10 Iunie a. c. In-tre 12-15 Iunie se vor ține examenele de fine de an în prezența părinților copiilor.

Directorii de școli primare vor aduna datele necesare în vederea alcătuirii recensământului. Nici un director nu are voie să plece în vacanță până nu înaintea-ză Revizoratului școlar „Situația de fine de an” și Recensământul”. Până la sosirea formularelor pentru recensământ dela Minister datele vor fi culese pe calet.

Colegul C. Ciobotea, directorul șc. primare din comuna Bistrița, jud. Mehedinți, lucrează la antologia „Învățătorii în literatură”, pentru care adresează un călduros apel către toți cari-ar putea procura material, însoțit de note autobiografice și fotografice, să binevoiască a i le trimite cât mai curând

Un rău pe care nu l-a înlăturat reforma școlară e felul cum se măsoară lucrul în școală. Copiii sunt siliți să asimileze într'un timp dat o anumită materie. Un organ de control nu ne-ar ierta dacă ne-ar găsi, de exemplu, cu materia după trim. I-lu neterminată în Ianuarie sau dacă în trim. II-lea am predat și jumătate din al treilea.

Programa noastră a n a l i t i c ă este făcută pentru un elev tip și cel ce nu se identifică lui este condamnat. Iată de ce la finele anului o mare parte din copii rămân repetenți, alții trec cu cunoștințele la limită. In timp ce alții care ar fi putut să-și însușească f. bine cunoștințele prevăzute de programă capătă deprinderi de lene.

Deocamdată noi nu putem renunța, imediat, la organizarea actuală a școlii, pentru că nici mijloacele nu ne permit și nici individualitatea școlarului român nu este cunoscută în deajuns Poate că ar trebui să se experimenteze mai întâiu, problema individualizării învățământului — ca oricare alt principiu — în anumite școli ca să vadă rezultatele. Nu trebuie să uităm că școala trebuie reintegrată societății reale nu celei imaginare, teoretice, căci dacă aplicarea unor principii pedagogice, importante, n'au dat rezultatele dorite, e că n'am ținut seama de bazele firești ale neamului nostru.

In legea Inv. primar din 1934 s'a introdus studiul individualității școlariilor, obligatoriu la examenele de înaintare și definitivare ale învățătorilor unde va fi o condiție „sine qua non”, deoarece fiecare învățător e obligat să facă dovadă evidentă că a făcut studiul individualității școlariilor săi. Nu știm dacă măsura aceasta de legiferare a studiului individualității e bine venită, așa cum este fixată prin legea învățământului nostru primar? Mulți învățători, forțați de examene vor face studii superficiale și ireale, îngrădite de forme seci, după care nu se va putea cunoaște niciodată individualitatea școlarului român. Ar fi fost cu mult mai bine să se fi introdus studiul individualității treptat, fără a constitui o piedică și o condiție la examenele învățătorilor. In felul acesta, în calea individualizării învăț. nostru stau multe piedici.

Lucrarea d-lui Gabrea este un bun îndreptar în celace privește „Individualizarea învățământului nostru primar” fapt care a îndreptățit pe cei în drept s'o propună pentru studiu candidaților la examenul de înaintare la gr-II-lea, anul acesta, după ce în 1932 a fost propusă și studiată la examenul de capacitate al normaliştilor.